

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5460/2019
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Високог савета судства, Вишег суда у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 855/19 (2016) од 23.07.2019. године, у седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 855/19 (2016) од 23.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 855/19 (2016) од 23.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 28711/16 од 14.02.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен захтев тужиле и обавезана тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљених душевних болова због повреде права на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије исплати 60.000,00 динара, са затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати од 14.02.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на правично суђење исплати још 40.000,00 динара, са каматом. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова поступка плати 38.800,00 динара, са законском затезном каматом од испуњења услова за извршење до исплате.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 855/19 (2016) од 23.07.2019. године, ставом првим изреке, делимично је одбијена, као неоснована, жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, жалба тужиле изјављена против одлуке садржане у ставу првом изреке првостепене пресуде, одбачена је, као недозвољена. Ставом трећим изреке, жалба тужене је уважена и преиначена првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен, као неоснован, захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде

нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на правично суђење исплати 60.000,00 динара, са затезном каматом по Закону о затезној камати почев од 14.02.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужила да туженој на име трошкова поступка плати 6.000,00 динара. Ставом петим изреке, обавезана је тужила да туженој на име трошкова другостепеног поступка плати 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с'тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), оценио да ревизија тужиле није изузетно дозвољена.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП, прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равнопрвности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом преиначена је првостепена пресуда и одбијен, као неоснован захтев тужиле, којим је тражила да се обавеже тужена да јој исплати нематеријалну штету због повреде права на правично суђење, а која повреда је утврђена одлуком Уставног суда Уж 3219/14 од 23.12.2015. године, са образложењем да је тужила накнаду нематеријалне штете једино могла остварити у поступку пред Уставним судом, сагласно Закону о изменама и допунама Закона о Уставном суду од 27.12.2011. године. Имајући у виду напред наведено, као и наводе ревизије и да тужила уз ревизију није доставила правноснажне судске одлуке којима је одлучено уз другачију примену и тумачење материјалног права, по оцени Врховног касационог суда у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равнопрвности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, нити ново тумачење права, са којих разлога нису испуњени услови из члана 404. ЗПП и са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 10.10.2016. године, а побијана вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП, прописано је да против одлуке првостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

С`обзиром да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је побијана вредност предмета спора 100.000,00 динара, који износ по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиље недозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић